بسم الله الرحمن الرحيم

سری چهارم تمرینات درس شبیه سازی فیزیک

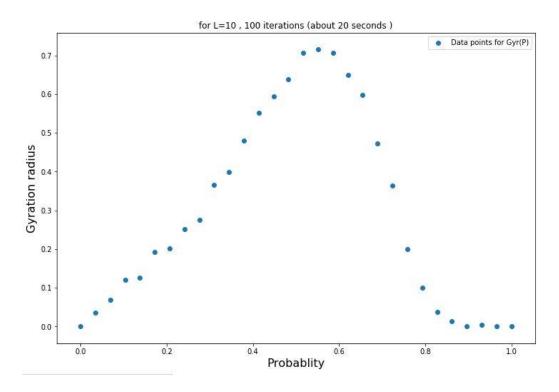
حسین محمدی – ۹۶۱۰۱۰۳۵

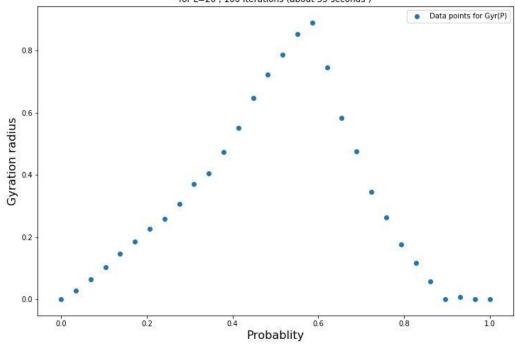
توجه: با کمک متغیرهای اولیه ی کد، گام ها و تعداد خانه ها و.. را کنترل کنید، کد برای اجرای کد به کتابخانه های numpy و matplotlib نیاز مند است. تمامی نمودارها با کیشن و لیبل رسم شده اند. برای نمایش شکل در اولین اجرا کد را دو بار ران کنید.

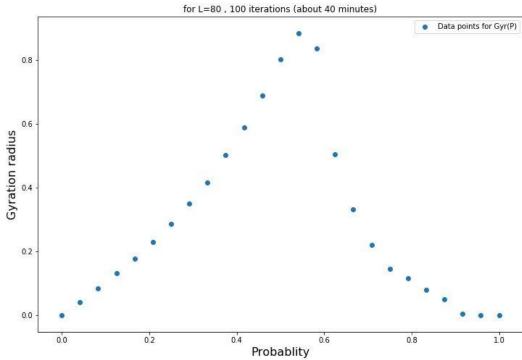
آلگوریتم این سوال که واضح است و بدست آوردن شعاع ژیراسیون را در سری قبلی تمرین ها هم نوشته بودیم. (تمرین ۳٫۷ در همین مورد بود.)

نکته دیگر این است که زمان اجرای این کد به نسبت سه برابر طولانی تر از تمرینهای قبل تر است و این به علت کار کردن با آرایه ی L و کار کردن به اندیس خانه هایی است که رئیسشان یکی است.

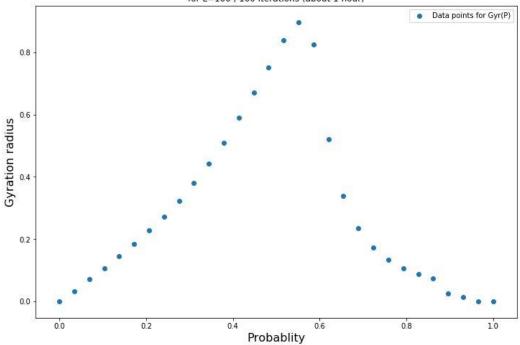
بدون حاشیه می رویم سراغ نمودارهایی که برای این تمرین بدست آورده ایم:

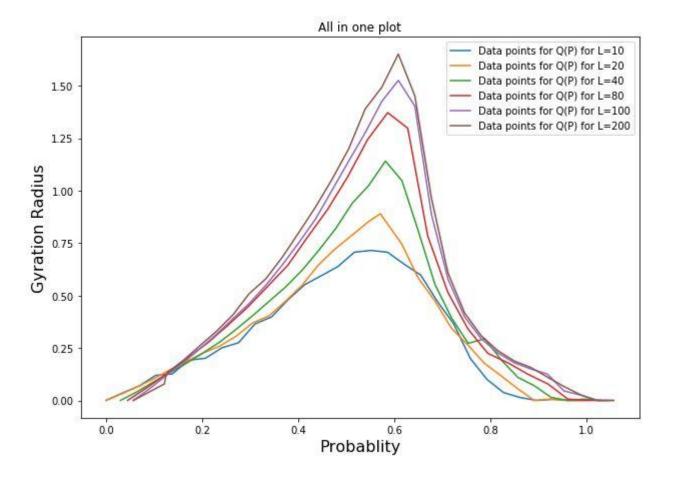

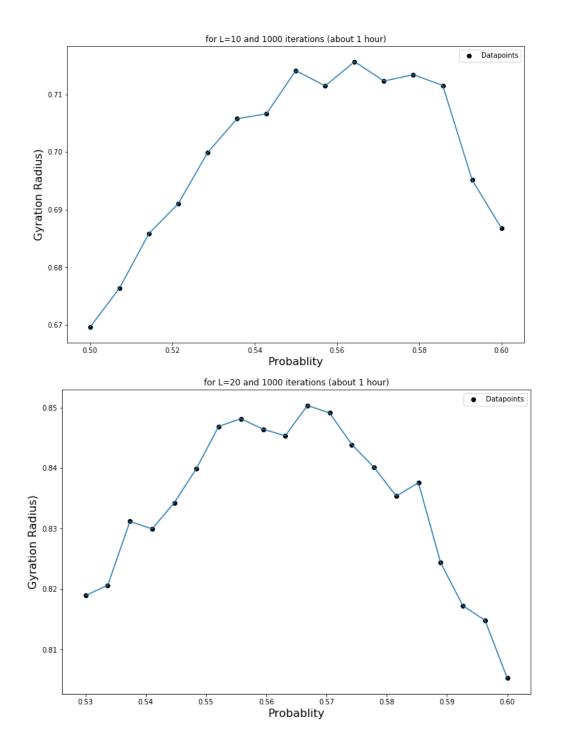
یک نکته ای که خوب در این شکل ها به ازای هر L قابل مشاهده است، عدم تقارن شکل است، انگار افت تابع بسیار سریعتر است، علت هم دور از انتظار نیست، زیرا هنگامی که خوشه بی نهایت شکل می گیرد، تقریبا بزرگترین خوشه، از لیست خوشه هایی که شعاع ژیراسیونش محاسبه می شود حذف می شود و با زیاد تر شدن احتمال، (حتی مقدار اندکی) خوشه هایی که بزرگتر هستند و شعاع ژیراسیون بالاتری دارند، سریعتر به خوشه بی نهایت می پیونند، و مطابق این گفته، با افزایش مقدار کم P، این شعاع سریعتر کم می شود، یا مشتق تابع شعاع ژیراسیون بر حسب احتمال بعد از قله ی نمودار بسیار زیاد و منفی خواهد بود (در حقیقت مشتق بسیار منفی خواهد بود). اما برای قبل از قله انتظار چنین روندی را نداریم زیرا که روند افزایش شعاع ژیراسیون با افزایش احتمال، تقریبا آرام است (تا رسیدن به قله) اما بعد از قله مکانیسم فرق می کند و جزیره های دارای ماکزیمم شعاع، ابتدا حذف می شوند و به همین ترتیب حذف می شوند تا مقدار تابع به صفر برسد.

نکته جالب دیگر، پهنای هر منحنی است که رفته رفته کم می شود (برای L بی نهایت، پیش بینی این است که به تابع دلتای دیراک برسیم) و این از اینجا می آید که برای L های هر چه بیشتر، تراوش برای مقادیر بالاتری از P رخ می دهد تا به مقدار احتمال بحرانی برسد (در حقیقت این تمرین P است، در محدوده ی خاصی از P احتمال تراوش از صفر به یک می رسد و هر چه طول شبکه بزرگتر شود، پهنای این محدوده کوچک و کوچکتر می شود.)

با زیاد شدن طول شبکه، احتمال بحرانی (منظور مولفه ی X نقطه ای که در آن ماکزیمم شعاع ژیراسیون رخ می دهد) رفته رفته به سمت راست نزدیک می شود، این چیزی است که تحت عنوان تصحیح اندازه محدود آن را می شناسیم و باید با برازش یک تابع نمایی یا با روش تمرین بعدی بتوانیم مقدار P_c را برای شبکه بی نهایت بیابیم. (سوالی که مطرح می شود چرا شکل به راست حرکت میکند؟ جواب احتمالی می تواند این باشد که در شبکه های با طول کم و محدود، خوشه های غیر بینهایت به اطراف شبکه گیر میکنند و فرصت رشد ندارند، فلذا به ازای احتمال کمتر از P_c به ماکزیمم می رسیم، یعنی اگر شبکه را بزرگتر کنیم، خوشه های غیر بی نهایت فرصت رشد دارند و با میل دادن L به سمت بی نهایت، خوشه های غیر بی نهایت در مقدار احتمال بحرانی، به ماکسیمم حد رشد می رسند) مخلص کلام اینکه در L های محدود، خوشه های غیر بی نهایت قبل از رسیدن ماکسیمم حد رشد می رسند) مخلص کلام اینکه در L های محدود، خوشه های غیر بی نهایت قبل از رسیدن احتمال به شعاع ژیراسیون پیک می شود و نباید به اشتباه احتمال به گیر می کنند و در همین احتمال ها شعاع ژیراسیون پیک می شود و نباید به اشتباه بر داشت شود که نقاط ماکزیمم همان P_c هستند.

اگر زوم کنیم، چنین می شود:

: را بیابیم p_c را بیابیم علی مایلیم که با استفاده از این داده ها برای طول شبکه بی نهایت

برای مقادیر دقیقتر p_c که با زوم کردن روی شبکه یافتمشان، یک منحنی نمایی بر مقادیر p_c برازش کردم، ابتدا جدول را ببینید:

	1
p_c	L

./۵۱۴	1.
٠/۵٢٨	۲٠
٠/۵٣۶	۴.
./۵۴۲	٨٠
./۵۴٩	1
./۵۶۴	۲۰۰

با برازش تابعی به فرم $D + Ae^{-BL}$ ، در صفحه ی کارتزین (بدون لگاریتم گیری از داده ها) و با کمک ابزار scipy، مقدار D تقریبا برابر ۸۷۸۸ حاصل می شود که در حد بی نهایت برابر با PC برای شبکه ی بی نهایت است. (تابع D تابع به فرم دلخواه با ضرایب نامعین می گیرد و بهترین ضرایب را برای فیت بر داده ها برمی گرداند.)

آخرین تمرین را هم به طور خلاصه همینجا گزارش می دهم:

در صورت سوال گفته شده که باید یک تابع به فرم $|P-P_c|^v$ بر آن برازش کرد

با کمک همان ابزاری که در بالا ذکر شد این کار را انجام دادم و نتیجه شد که این مقدار ۷ برابر با ۱/۱۵ برای دیتاپوینت های L=۲۰۰ است، این مقدار با ۱/۳۳ که در جدول ذکر شده است، کمی متفاوت است.